

1938 om pressens brug, hvorefter man ved en udgiver af et periodisk skrift forstår den, for hvis regning skriftet udgives.

Bortset fra forslaget til § 6 om betaling for Lovtidende har man ikke fundet det nødvendigt at bemyndige justitsministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser om Lovtidende. Som udgiver af Lovtidende kan justitsministeren administrativt udforme den nærmere ordning vedrørende udgivelsen af Lovtidende, herunder udsendelsesterminer, retningslinier for redaktionen, udsendelse af registre m. v.

Stoffet forudsættes normalt offentliggjort i kronologisk rækkefølge, men der er intet til hinder for, at justitsministeren som udgiver bestemmer, at stoffet, hvis tidsmæssige grunde ikke forhindrer det, skal optages i systematisk orden. Det kan f. eks. endvidere være hensigtsmæssigt at bestemme, at lovbekendtgørelser udsendes i særlige hæfter, og at afgørelser vedrørende enkelttilfælde samles i systematisk orden i halvårlege eller kvartårlege hæfter. En sådan videreudvikling af den også under den gældende ordning skete opdeling af Lovtidende i afdelinger, vil kunne tjene til at lette overblikket over samlingen, se herved ovenfor i de almindelige bemærkninger under pkt. 3.

Til § 2.

Efter bestemmelsen i *stk. 1*, som svarer til 1870-lovens § 2, skal i Lovtidende optages samtlige love, anordninger og bekendtgørelser. Endvidere optages cirkulærer, meddelelser, vejledninger og afgørelser vedrørende enkelttilfælde, der er af almindelig interesse for borgerne og myndighederne. Bestemmelsen er ikke udtømmende. Således har man forudsat, at kgl. kundgørelser og åbne breve fortsat kan optages i Lovtidende, men man har ikke fundet det påkrævet at nævne dette i loven. Bestemmelsen omfatter også forskrifter m. v., der udstedes af andre centrale myndigheder end ministerierne, navnlig af direktorater m. m., jfr. herved betænkningen side 34, smh. m. side 14.

For så vidt angår love, anordninger og bekendtgørelser vil optagelse i Lovtidende opfylde kundgørelseskravet i grundlovens § 22. For loves vedkommende kan anden kundgørelsesmåde bestemmes ved lov. Med hensyn til anordninger og bekendtgørelser kan anden kundgørelsesmåde endvidere fastsættes administrativt, jfr. forslagens § 3.

For cirkulærer, meddelelser, vejledninger og afgørelser vedrørende enkelttilfælde er optagelse i Lovtidende ingen betingelse for, at de opnår retsvirkninger. Kriteriet for optagelse i Lovtidende af cirkulærer m. v. bør derfor være, om bestemmel-

serne har interesse for en større kreds af borgere eller for administrative myndigheder. Der henvises herved til de almindelige bemærkninger under pkt. 3, samt til betænkningen side 38 f.

Efter den gældende lovs § 4 skal anordninger udstedt af stedlige myndigheder i et begrænset omfang kundgøres i Lovtidende. Bestemmelsen er i dag stort set uden praktisk betydning. Efter forslaget til *stk. 2* skal sådanne bestemmelser ikke kundgøres i Lovtidende.

I den tidligere omtalte høring bad justitsministeriet bl. a. også oplyst, hvorvidt der inden for de hørte myndigheders områder forekommer særlige bestemmelser om kundgørelse af lokale anordninger. Af de indkomne svar fremgik, at dette i et vist omfang er tilfældet, og at kundgørelse af sådanne anordninger praktiseres på noget forskellig måde. Justitsministeriet er enig med udvalget i det ønskelige i, at der gælder ensartede bestemmelser på området. I lighed med udvalget finder justitsministeriet det dog mest hensigtsmæssigt at søge denne harmonisering gennemført ved udformningen af de bestemmelser i lovgivningen, som tillægger stedlige myndigheder anordningsmagt. Justitsministeriet vil have sin opmærksomhed henledt herpå. Der henvises i øvrigt til betænkningen side 34.

Om offentliggørelse af retsforskrifter fra De europæiske Fællesskaber gælder særlige regler, se nærmere betænkningen side 24 og udenrigsministeriets meddelelse nr. 565 af 22. december 1972 vedrørende offentliggørelse af retsforskrifter fra De europæiske Fællesskaber (EF), der er optaget som bilag 14 til betænkningen. Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 7 gælder der endvidere særlige regler for kundgørelse af færøske lagtingslove. Disse særlige regler vil være upåvirkede af en gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer i princippet til § 2, *stk. 2*, 2. led, i 1870-loven. Kompetencen til at fastsætte en anden kundgørelsesform er tillagt ressortministeren. For at opnå ensartede retningslinier foreslås imidlertid, at bestemmelser om, at kundgørelse skal ske på anden måde end ved kundgørelse i Lovtidende, fastsættes efter forhandling med justitsministeren.

Som nævnt i betænkningen side 33 har der været fulgt noget forskellige retningslinier i tilfælde, hvor kundgørelse skal ske på anden måde end ved optagelse i Lovtidende. Det er ikke muligt at fastsætte ensartede krav om offentliggørelsen, men derimod foreslås den formelle kundgørelse gjort